

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,

a gazdasági egyesület, vidéki- és városi nőegylet s a Szamos-Tisza hát közlönye.

Megjelenik:
Hetenként egyszer Kedden.
Szerkesztői iroda:
Kiadó-hivatal
hová a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók: templom-utca 548 sz.

Előfizetési feltételek:
Helyben egészévre 4 ft. félére 2 ft. Házhoz hordva, vagy vidékre postán, egész évre 4 ft. 50 kr., félére 2 ft. 25 kr.

Egyes szám ára: 10 ujkr.

Kovács Márton
felelős szerkesztő s kiadó.

Hirdetések ára:
hasábos gármondsor egyszeri hirdetésnél csak 6 kr. kétszennél 5 kr.
Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
A nyilttérben a háromhasábos gármondsor beiktatási díja 20 kr.

I.

KÖRÖZVÉNYEK

a megyei hatóságtól.

1536/1865

Az új telekkönyvnek behozatala céljából a helyszínelés Veszprémmegye Csajágh községében is megtörtént, s a telekjegyzőkönyvek a hozzájuk tartozó birtokrészt-lajstromokkal és vázlatrajzokkal együtt 1865-ki április 1-jétől fogva a veszprémi telekkönyvi irodában mindenki általa megtekinthetőség végett fel fognak tártatni.

Az ezen hirdetményben kijelölt ügyletek és hivatalos cselekvények foganatosítása Veszprémmegye törvényszéke előtt hasonlóképp 1865-ki április 1-től fogva kezdődik.

Az 1865-ki április 1-én kezdődő s a fenemlített törvényszék Csajágh község tekintetében teljesítendő ügyletek és hivatalos cselekvényekre vonatkozólag, következő felszólítások és határozatok bocsátatnak ki.

Mindazon személyek, kik már a telekjegyzőkönyveknek a községbeni hitelesítésekor létezett, vagy legalább az 1865-ki április 1-je előtt szerzett tulajdon-, zálogbirtok-, vagy haszonbéri jognál fogva, akár a fekvőségek megjelölése, akár a telekkönyvi jószágtestek összeállítására vagy a bejegyzett birtokviszonyok kinyomozására tekintetében, a telekjegyzőkönyvekben valamely igazítást, kiegészítést, lejegyzést, hozzájegyzést vagy átjegyzést igényelhetni vélnek, — ezennel felszólítatnak, miszerint ebbeli igényeiket 1865-ki november végéig annál bizonyosabban jelentsék be, minthogy különben ezen igények oly harmadik személyek kárára, kik 1865-ki április 1-től fogva a telekjegyzőkönyvekben foglalt bejegyzések alapján további nyilvánkönyvi jogokat jóhiszeműen szereznek, többé nem érvényesíthetők.

Ezen bejelentésnek minden a telekjegyzőkönyvbe még be nem jegyzett birtokjogokra ki kell terjednie, nem tévén különbséget, valjon azok a már használaton kívül tett régi, vagy a jelenleg még vezetett bevallási, telek-, vagy más könyvekben, lapokban és lajstromokban előfordulnak-e, vagy sem; s akár nyújtott legyen valamely fél, bármely bíróságnál, valamely általa szerzett fekvőség tekintetében, birtokátjegyzési kérvényt be, és akár van ezen kérvény elintézve, akár sem.

A bejelentésre kötelezettek különösen tehát mindazon személyek, kiknek birtokjogaik a helyszínelési bizottmányoknál, sem önmaguk által sem pedig az ezen bizottmányoktól kirendelt képviselők által nem érvényesíttetek, — vagy állítólag erős vagy közös birtokjogokat a bizottmányilag kitűdött és a telekjegyzőkönyvekbe bejegyzett

tettleles földbirtokos ellen, a helyszínelési szabályok által kijelölt módon igazolni képesek nem voltak; állítólagos igényök akár van a telekjegyzőkönyvben, vagy az általános tárgyalási jegyzőkönyvekben följegyezve, akár sem.

Továbbá mindazon személyek kik:

a) a telekjegyzőkönyvekbe bejegyzett fekvőségekre, vagy az 1852-ki november 29-én kelt legfelsőbb nyiltparancs (birod. törv. lap 247. szám) és az (ideiglenes törvénykezési szabályok I. a.) 2. § határozataihoz képest ősiségi vagy zálogvisszaváltási jogokat, vagy más jogzimből tulajdoni igényeket már érvényesítettek, vagy kiket;

b) az említett nyiltparancs és az ideiglenes törvénykezési szabályok rendeleteihez képest a zálogvisszaváltási jog érvényesítésére, még hosszabb határidő illet; — ezenel felszólítatnak, miszerint ezen igényeiket, a főnebbi 1. pontban kijelölt jogkövetkezmény elkerülése mellett legfőlebb 1865-ki november végéig jelentsék be, s az a) alatt említett esetben a még folyamatban lévő jogügyet, annak a telekjegyzőkönyvbe följegyzése végett, vagy a nékiek már jogérvényesen oda ítélte jogot, az abba átkebelezés végett; a b) alatt említett esetben pedig, az őket még illető zálogvisszaváltási jogot, a telekjegyzőkönyvbe följegyzése végett, okiratokkal tanúsítva, igazolják.

Ugyazinté mindazon személyek, kik a telekjegyzőkönyvekbe bejegyzett fekvőségekre elsőbbségi, zálog, szolgálmi, vagy más jogokat betáblázások, bejegyzések, följegyzések, vagy bírói zálogösszeírások által már nyertek, vagy pedig 1865-ik évi április 1-ig netalán még nyerendnek, ezennel felszólítatnak, hogy ezen jogokat a telekkönyvi jószágtestek teher állapotába leendő átkebelezésök végett legfőlebb 1866-ik évi márczius hó végéig annál bizonyosabban jelentsék be, minthogy különben ezen jogoknak korábban nyert elsőbbségét elvesztik.

Mi is a Nagyméltóságú Magyar Királyi Helytartó Tanács f. évi márczius 29-én 19651. sz. alatt kelt intézvénye tolytán ezennel közhírré tétetik.

Kelt Szatmárt április 26-án 1865.

1220/1865

Az új telekkönyvnek behozatala céljából a helyszínelés Vasmegeyéhez tartozó s az ezen megyébeni általános helyszínelés alkalmával, az ez időben folyó tagosítás miatt kihagyott Pusztá Csóó Benkeházával, Csénye Újmajjossal, Répce-Szent-György, Kerkás Kápolnával, Pankasz, Eőri-Szent Péter, Szatta, Gereze, Tacskánd és Karát föld községekben is befejeztetvén, ezen telekkönyvek a hozzájuk tartozó birtokrészt-lajstromokkal és vázlatrajzokkal együtt 1865-ki

márczius 1-től fogva a Szombathelyen székelő vasmegeyi telekkönyvi irodában mindenki általi megtekinthetőség végett fel fognak tártatni.

Az ezen hirdetményben kijelölt ügyletek és hivatalos cselekvények foganatosítása Vasmegeye törvényszéke előtt 1865-ki márczius 1-től fogva kezdődik.

A fenemlített Vasmegeye törvényszékénél teljesítendő illetlen ügyletek és hivatalos cselekvényekre vonatkozólag, következő felszólítások és határozatok bocsátatnak ki.

1-ör Mindazon személyek, kik már a telekjegyzőkönyveknek a községbeni hitelesítésekor létezett, vagy legalább még az 1865-ik márczius 1-je előtt szerzett tulajdon-, zálogbirtok-, vagy haszonbéri jognál fogva, akár a fekvőségek megjelölése, akár a telekkönyvi jószágtestek összeállítására vagy a bejegyzett birtokviszonyok kinyomozására tekintetében, a telekjegyzőkönyvekben valamely igazítást, kiegészítést, lejegyzést, hozzájegyzést vagy átjegyzést igényelhetni vélnek, — ezennel felszólítatnak, miszerint ebbeli igényeiket 1865-ki október 31-ig annál bizonyosabban jelentsék be, minthogy különben ezen igények, oly harmadik személyek kárára, kik 1865-ki márczius 1-től fogva a telekjegyzőkönyvekben foglalt bejegyzések alapján további nyilvánkönyvi jogokat jóhiszeműen szereznek, többé nem érvényesíthetők.

Ennél fogva mindazon személyek, kik a telekjegyzőkönyvekbe bejegyzett fekvőségekre elsőbbségi, zálog, szolgálmi, vagy más jogokat, betáblázások, bejegyzések, följegyzések, vagy bírói zálogösszeírások által 1865-ik évi márczius 1-ig nyertek, — ezennel felszólítatnak, miszerint ezen jogokat a telekkönyvi jószágtestek teher állapotába leendő átkebelezésök végett legfőlebb 1866-ik évi február hó végeig annál bizonyosabban jelentsék be, — minthogy különben ezen jogoknak korábban nyert elsőbbségét elvesztik.

Mi is a Nagyméltóságú Magyar Királyi Helytartó Tanács f. évi február 21-én 13493. szám alatt kelt intézvénye tolytán ezennel közhírré tétetik.

Kelt Szatmárt április 27-én 1865.

1675/1865

A nagyváradi cs. kir. postaigazgatóságnak f. hó 21-én 1744. szám alatt kelt átirata szerint e megyében fekvő Krassó községben f. évi május hó 1-én a posta kiadói hivatal fog léptetni, mely levél- és szekérpostai küldeményeknek, — ez utóbbiaknak 10 font súlyig felvételét és kézhezszolgáltatását eszközölni, összeköttetését pedig hetenként négyszeri küldöncz szekér-

HELYBELI HIREK.

posta által, — a szatmári postahivatallal, — gyakorolni fogja.

Ezen postajáratok minden hétfőn, szerdán, pénteken és szombaton a következő rendben fognak közlekedni.

Elindulás Krassórol: 10 órakor dél-élt. — Elindulás Szatmárról: 2 óra 30 perczok délután. — Megérkezés Szatmáron: 12 óra 30 percz délbe. — Megérkezés Krassón: 5 órakor este.

Ezen postakiadáság forgalmi kerületéhez a következő helységek tartoznak: Hirip, Ivácskó, Krassó, Nagy Koles, Kis Koles és Réztelek.

Mi is ezennel közlirré tétetik.

Kelt Szatmárt, april 27-én 1865.

1742/1865

A nagybányai járás 2-ik kerület szolgabirójának folyó évi april 30-án 344 szám alatt kelt jelentése szerint, Angi Márton adorjáni lakos, kiis 28 éves, alacsony termetű, szabályos arcu, szőke kondor hajju, fekete szemű, rendes orru, arcán orra mellett egy szemölcses jeggyel, folyó évi april hó elején neje hátrahagyásával eltávozván, mind ez ideig haza nem tért.

Erről az illető szolgabiró urak oly felhivással értesítettek, miként nevezett járásuk területén nyomoztatván, feltalálás esetére, családjához leendő hazatérésre utasítsák. Szatmárt, május 3. 1865.

NYILATKOZAT EGY ISMERETESHEZ.

Domahidy Pál ur a „Tárogató“ 18-ik számában „Felhívás egy ismeretlenhez“ című cikkében őszintén és magyar becsületére nyilvánítván, hogy a M. J. ur által kezdetű becsületlen polemikus csatában se eszével, se kezével nem vett részt, felhívást intéz hozzám alólirhoz, mint ismeretlenhez, miszerint nyilatkozzam, hogy e lap 13-dik száma „Nyilt-tér“ rovatában megjelent cikkem végén álló ezen kitétel alatt: „és az öreg urat is tiszteli Énis másis“ őt értém-e vagy sem?

Ezen nyilt felhívásra német vers segítségével nélkül következőkben nyilatkozom:

„Öreg ur“-nak Domahidy Pál urat értettem ugyan, de valamint gyanus tiszteletet nem kívántam irányába kifejezni, ugy másként sem kívántam őt megsérteni, és amennyiben akaratomon kívül őt mégis megsértettem volna, ezennel bocsánatát kérem. Mit annyival könnyebben tehetek, mert említett cikkem végén M. J. urnak is megbocsátván, Domahidy Pál urra épen semmi okom sem volt nehezteni.

Igaz, hogy mások figyelmeztetése után hittem volt annyit, hogy Domahidy Pál ur M. J. urat cikkek irására többé kevésbé ösztönözte, de azt, hogy azokat M. J. urnak toll alá mondotta volna, vagy hogy azokat M. J. ur neve alatt saját maga írta volna, egy perczig sem hittem, mert Domahidy Pál ur „miveletlen“ kitételek dictálására, vagy irására — ugy tudom — nem bir hajlandósággal.

Sőt most miután Domahidy Pál ur fent említett cikkében oda nyilatkozik, hogy „becsületében sértve ézené magát, ha azt hinném felőle, hogy a M. J. ur által kezdett becsületlen polemikus csatában részt vett volna — hajlandó vagyok hinni, hogy a csata hőse egyedül és kizárólagosan M. J. ur volt, és hogy az ebbeli hír, szerencse és dicsőségben Domahidy Pál ur legkisebb részben, tehát még ösztönzés által sem osztozkodott vele.

Sommázva az egészet: Domahidy Pál urat egészen tisztának tartja, irányában a nehezteles árnyékát sem érzi, és őt ismételve igazán tiszteli

Énis másis.

* A május 7-ki lövészet alkalmával az 1-ső díjt Barta kapitány, a 2-dikat Köszeghi Mihály, városi főorvos, és a 3-dikat Nuricsán Imre urak nyerték.

* A mult napokban a helybeli kondások közt verekedés támadt, mely alkalommal az egyik társát annyira megverte, hogy felgyógyulásához kevés remény van, a tettes azonban elugrott, és még eddig nem sikerült a hatóságnak őt kézrekeríteni.

* Időjárásunkról nem a legjobbat jövendölhetjük, mert a folytonosan tartó hideg éjszaki szelek és az esőhiány következtében legelőink oly kopárok, hogy ha mostanában meg nem változik, még sokkal szomorubb jövőnek nézhetünk elébe, mint 1863 ban.

VEGYES HIREK.

* (A Magyarországygyűlés egybehívására vonatkozólag) a „Botschafter“ írja: „A kormány minden kigondolható ünnpélyes módon, a becsületnél és lelki ismeretnél, a bizodalom és korona iránti kötelezettségénél, valamint a keleti országoknak adott ígéreteknel fogva kötelezve van, még az idén összehívni a magyar és horvát országgyűlést s valóban nem akarja a komoly kötelezettséget teljesítést csupa fogássá alázni az által, hogy amaz országgyűléseket csupán az év utolsó napjaira hívja össze, hogy csak külsőképpen teljesítse adott ígérét. Amaz országgyűléseknek oly időben kell összejülniök, hogy tevékenységök nagyrésze a folyó évre eshessék. Legyenek a keleti országok megnyugodva benne, hogy ez komoly szándéka a kormánynak.“

* (Lincoln meggyilkoltatása.) Az egész Európát borzalommal töltötte el azon rémhír, hogy Lincoln Ábrahám, az éjszak-amerikai egyesültállamok elnöke, april 14-én este, színházi páholyában, orgyilkos által agyonlövett. Ugyanekkor Seward államtitkár szobájába is orgyilkosok hatoltak, s ugy őt, mint segélyére siető fiát, gyilkokkal rohanták meg. Az államtitkár veszélyesen megsebesült, de remény van felgyógyulásához; míg fián halálos sebek ejtettek. Az orgyilkosok Grant tbnokot, az Unio hadvezérét, valamint a hadügyminisztert is kiakarták végezni, kiket azonban nem találtak. A megrendítő merényt két Booth testvér követte el, kik a gyilkosság után azonnal Baltimoreba menekültek. A gyilkosság célja iránt, most, midőn a háboru a déli lázadók teljes leverésével beveztetett, nincsenek tisztában, de hogy politikai indokból történt, a fölött alig lehet kétség. A nagynevű Lincoln meggyilkoltatása következtében megüritült elnöki széket Johnston alelnök foglalta el.

* (Kivándorlási vágy.) Szabadkáról írják a „P U“-nak, hogy onnan néhány évvel ezelőtt egy jóhírben álló gazdaember leszármazott feleségével Szerbiába s Belgrád közelében egy utszéli csárdát bérelt ki. Rövid idő mulva tudósította rokonait, hogy dolgai nagyon jól folynak, s ennek bizonyosságaul 1000 frtot küldött Szabadkára elhelyezés végett, minek az lett a következménye, hogy többen megkivánták azt a jó állapotot s készültek, hogy majd kimennek Szerbiába, az Eldoradóba. Most azonban legközelebb meghallották, hogy azon jó állapotnak rémitő büntett a forrása. A csárdás ugyanis feleségének segítségével egy náluk megszállott gazdag szerbet gyilkolt meg s annak a tiszójából kerítette azt az ezer forintot is, melyet Szabadkára küldött. A büntetnek végre nyomára jöttek s a két gonosztevőt felakasztották. Ez eset aztán nagyon elvette az emberek kedvét a kivándorlástól.

* (Ügyes tolvaj és ügyes védő.) A Liverpooli törvényteremben közelebből igen eredeti eset fordult elő. Egy tolvaj egy arany óra lopásával volt vádolva. Védőül ügyvédet fogadott magának, aki valóban oly fényesen szónokolt mellette, hogy a bírakat képes volt védenoze ártatlanságáról meggyőzni. A vád alól fölmentett nem is maradt háládatlan becsülete megszabadítója iránt, mert a védbeszéd után egy arany órát ajándékozott neki, ugyanazt, melynek elorzásával vádolva volt.

* (Elégett hajó a tengeren.) Borzasztó szerencsétlenség híret hozzák az amerikai lapok. A „General Lyon“ szállító hajó 600 emberrel földözeten Wilmingtonból Monroe felé vitorlázva, Cap Hatteras közelében meggyuladt. A lángokat eloltani nem sikerült, s pár óra alatt a hajó rommá lön. Csak 29 katonának sikerült a partra jutni, a többi mind elveszett a láng és habok közt, mert a vihar miatt a parttól jövő mentő csónakok nem juthattak el a hajóhoz.

* (Botrányos adásvevés.) A Szerednye melletti Cserteszen, egy az ungvári gymnasiumból eltávoított ifju beleszeretvén egy paraszt menyecskébe, azt alku szerint férjétől 100 frton megvette s erről minden kelleméssel ellátott szerződést állítottak ki. Az ifju és a nő, egy más helységbe költöztek, s csendben is éltek, míg a dolognak hire el nem terjedt. A falusi nép, amint ez ügy mibenlétéről értesült, felindult s a menyecskét erőszakkal vitte vissza a faluba. Az ifju a szolgabiróhoz sietett panaszszal, hogy szerződését érvényesítse, de a szolgabiró természetesen elutasítá, s mire haza, illetőleg a falubirója udvarára érkezett, ott a menyecskét épen érzékenyen büntették. A fiatal ember kést ragadott s ezzel akarta szerződését érvényesíteni, de a kést kiesavarták kezéből s most törvényszék előtt áll. (P. U.)

* (Huszárlovaglás.) Gróf Kálnoki főhadnagy a Cseh nevű 4-dik huszárezredben, Prosznitzon Morvaországban, amint arról értesült, hogy ő Felsége april 30-án a lóversenyre Pozsonyba érkezik, elhatározta, hogy Pozsonyba lovagol s ugyanez ezredbeli hat tiszttel a 30 mértföldnyi utat ugyanazon lovakon, a pihenést s etetési időt beszámítva, 21 óra alatt megtette és szerencsésen Pozsonyba érkezett.

† Kmetty György Londonban elhunyt.

* (A legnagyobb vasuti hid.) Angliában Chegstov mellett a Severn folyamon egy vasuti hidat építettek, mely harmadfél angol mértföld, vagyis 13,200 angol láb hosszú és oly magas, hogy 122 lábnyi árboczu hajók szabadon járhatnak alatta.

ÜZLET.

Május 3-án.

A szatmári piacra behozott termények ára köblönként következők voltak: Tisztabuza 4 ft. 70—80 k.—5 ft. Kétszeres 3 ft. 60—80 kr.—4 ft. Rozs 2 ft. 50—70 kr. Árpa 3 ft.—3 ft. 20 k. Zab 1 ft. 20—30 kr. Tengeri 3 ft. 20 k. 4—5 ft. Kása 5 ft. 40—60 kr. Paszuly 7 20—80 kr.—8 ft. Krumpli 1 ft. 80 kr. 2 f.—2 f. 40 k. Aszuszilva 10 f.—10 f. 40 k.

T. Ujlak, május 1-én 1865.

A mai hetivásáron piacunkra szállított termények köblönként a következő felső árakban keltek u. m. Tiszta buza 5 ft.; kétszeres 4 ft.; gabona 2 ft. 80 kr.; árpa nem volt; zab 1 ft. 60 kr.; köles 5 ft.; tengeri jó 4 ft. 80 kr.; kender mag 3 ft. 20 kr.; krumpli 2 ft. 20 kr.; marhahus fontja 14 kr.

Szerkesztői üzenet.

K. K. urnak. T. Ujlakon: Becces sorait vettük, s minden közleményt köszönettel fogadunk, valamint a kívántakat is szivesen küldjük. Szerk.

TÁRCA.

SZERETLEK ÉN.....

(Egy barna leánynak.)

Szeretlek én, szeretlek lángolón,
S nem úgy van az, mint mondád szép leány....
Körödben az élet öröm nekem,
Míg messze tőled oly rideg, silány.

Körödben én — ha rám téved szemed —
Oly boldog vagyok kedves angyalom....
S az ábrándos szem e tévedését
Én megfizethetlennék gondolom.

És ha néha szóra nyílik ajkad,
S önelégülten mondja, hogy szeret....
Ez egyetlen szó életem minden
Fájdalmiért dusan megfizet.

Eder György.

AZ ERDŐK LEÁNYA.

Elbeszélés

Varga Vilmostól.

(Folytatás.)

Flóra, ő tudtán kívül, s mintegy önkénytelenül hódolt a látszólagos kényszernek, melyet az ifju vadász gyakorolt ellenében. Engedett az ifju kérésének s engedett szive első vonzalmának, mely őt mindinkább közelebb vezeté ehez, míg végre elvakítatva, s talán tapasztalatlanságból is, szótlánul veté magát alá a jelennek. O, ki atyján kívül férfit közelebről nem ismert, az első ismeretség hálójában annyira elmerült, hogy feledé multját, feledé jövőjét, s csak a jelent éldele.

Valóban, a csak nem rég keletkezett ismeretség oly óriás léptekkel haladt előre e két ifju szív között, hogy most, midőn Bódi már távozni készül, egészen meghitten társalognak s szólítják egymást.

— Tehát holnap, Flórá, holnap ismét ott leszek a forrásnál.

— Igen, Bódi; nem feledem, szólt Flóra olvadékony hangon.

— És most jer keblemre, lelkeim tündére, folytatá az ifju, miközben hévvel záró karjai közé a leányt, kinek ajkairól észrevétlenül lopá el az első csókot.

Flóra magán kívül hajtá az ifju vállaira dús hajzatu fejét, s mintegy vonakodva bontakozott ki az őt átkarolva tartó kezek közül.

— Isten veled.

— Isten veled, ismétlé a kipirult leány, holnap édesem!...

És elváltak.

* * *

Következő napon ismét találkoztak, s boldogok voltak egymás látásában.

Mintegy három hét óta folyt már közöttük e titkos találka, midőn egyik nap estéjén levele érkezik Bódinak, melynek következtében sürgősen, tehát már másnap reggel el kellett utaznia hazulról. E véletlen esemény annyira meglepé, hogy csaknem magánkívül ült kocsiára. Szive vértett, s gondolatai szakadatlanul a kedves erdei leányon tévedeztek.

Igy érkezett Pestre, hol az első napokon még meghittebb ismerőseit is kerülte. Azonban ezek unszolására s talán némi szórakozás kedvéért is, nem soká megjelent az előbb oly kedvelt körökben. Kezdetben nem találta magát; rideg s alakoskodónak talált minden arcot. A nagy világ, s magasabb körök leányait merev és élettelen szobroknak tekinté, melyeknek láttára elhül a kebelben minden melegebb érzés.

Majd bekövetkeztek a főváros téli mu-

latságai, a házi estélyek, a táncvigalmak, s különböző társas időtöltések. Bódi részint szokásból, részint kedvkeresésből csaknem mindenütt megjelent. Ez általános zaj és vigaság közepette kedélye kezdett vidulni, s a mily arányban nőt ez, azon mértékben kezdte visszalépni korábbi megszokott életmódjába, minek természetes következménye az lett, hogy a kevéssel előbb idegennek látszó nőikkel mindinkább kibékült s jobban érzé magát körukbén.

És mire tavasz lett, s a hó eltűnt, Bódi is feledé Flórá, s gondolataiból a mult tavaszi idylli reggelek eltűnedeztek.

Bódi a régi könnyelmű vigzimboralett.

Ilyen az élet! Egyik esemény így feledteté a másikat, s mossa el annak még emlékéit is. Ilyen az élet! A jelen így feledteté a multat.

IV.

Mióta nem láttuk az erdők leányát, az óta nagyon sok történt itt.

Flóra mit sem tudva az ifju vadász távozásáról, kétely között élte napjait. Nem adott neki többé vigaszt, enyhét a madarak zengő dala, nem az eddig szorgalmasan ápolt virágos kert. Rideg és unalmas lett előtte minden; atyjának egykori trétálkozó kedélye sérté, s még komorabbá tevé. Valami benső fájdalom emészté, mely csakhamar elhervasztá arcának viritó rózsáit, s helyökbe oda plántálá a bu virágait.

Azt hitte, hogy hűtlen lett hozzá ifja, s hogy többé nem is akar tudni róla. E gondolat foglalkodtatá éjjel nappal.

Atyja, ki mint említők, bálványozásig szereté e leányt, s most látva helyzetét, porrig lett sújtva. Második csapás volt ez egyszerűen tiszta apai szívre az, hogy az egymásután jelentkezett három kérőt határozottan visszautasítá Flóra.

Kérdezte, tudakolta fájdalmait, szenvedéseit és ezeknek okát; de mind hasztalan, feleletet nem nyert soha, vagy ha igen, csak kitérőleg. Ily körülmények között fájdalmasan bír, de lemondott minden reményről Flóra javulására nézve, s csak az időtől várta azt.

Nap nap után telt. A leány még mindig bus, magába zárkozott volt, midőn egy késő novemberi napon atyjával be ment a városba, hol szívet követve, önkénytelenül a Bódiék háza felé vivék ingadozó lábai.

Itt megtudá a történeteket. Megtudá, hogy ifjának váratlanul kellett elutaznia. E tudat vérző szívének enyhét nyújtott. Lázás agya megkönnyebbült kinzó agyrémeitől, a megcsalás félelmétől, s midőn este hazatért atyjával, holnapok óta először volt nyugodt álma s éje.

A remény, ha bár később is, viszontláthatja kedvesét, megnyugtató, s némileg kezdé visszanyerni elvesztett nyugalmit.

E hitben tölté napjait, melyek most már könnyebben tűntek el egymásután.

Elmult a tél, el a tavasz és nyár. Jött a másik tél, s ő még mindig hitt, remélt és szeretett. Jött a tavasz, mely meghozá a mezők s erdők virágait, dalos lakóit. Azonban Flóra kedélye ez emlékek láttára új erőt nyert s élénk képzelme felújítá gondolatiban az elmúlt tavaszi regg éleit. Lázás betegként rohant olykor majd a forráshoz, majd a tóparton álló faház erkélyére, melyek tanui voltak az ő boldogságának.

Kedélye csudálatos változáson ment át az itt töltött percekben, s bárha a mult tavaszon nyugodt volt is, most némi rendkívüliség látszott azon. Néha szaggatott hangon rebegé: holnap, majd utolsó bucsuzásukat ismétlé, míg mintha üldöznek, sikoltva futott el e helyekről.

Igy álltak a dolgok, midőn egy korán

reggel több kocsi zörgését hallák az erdő visszhangjában.

Az öreg pásztor gyanítá okát, s tudta, hogy a város ifjai szokott tavaszi mulatságukat akarják itt ma tartani.

— Aztán ügyes légy ám leányom, szólt ez a ház tornácán ülő Flórához, mutass vig kedvet, és ne légy oly szomorú, hisz táncolni is fognak itt ma.

A leány lesüté nagy fekete szemeit, s hosszút sohajtott.

Nem csalódtak. Egyik kocsi a másik után jött, melyeket csakhamar a gyalogjövők sora követett. A ház és a tó keleti partja megnépesült. A jó kedvű ifjak ide s tova szaladgáltak. Egyik csoport tüzet gerjesztett, másik rész a nőekkel mulatozott, míg a többi a szekerek lepakolásával bajlódott.

Egyik éltesebb nő, ki már gyermek-kora óta ismeré a pásztor leányát, részvétellel kérdezé halványosságának okát.

— Talán beteg vagy leányom?

— Igen, szólt ez halkán s tovább ment.

— Szegény gyermek.

És ismét visszatért a társasághoz.

Már dél volt, s a társaság helyet foglalt a rögtönzött asztaloknál, midőn még két kocsi érkezett. A zajra több ifju elhagyá az asztalt fogadni az érkezőket.

— Ki az? kérde az említett éltes nő, a visszatértektől.

— Havasy Boldizsár, fiatal nejevel és szüleivel.

— Hah!... hangzott most egy éles sikoly az asztal mellett, s minden szem arra fordult. Az asztal körül szolgáló Flóra a földön feküdt; kezei görcsösen szorultak keblére, mig ajkai némák és halványak lettek.

Az olvasó körülbelől gyaníthatja a történetek okát. Valóban ő volt az, Bódi, az ifju vadász, a Flóra eszményképe. S hogy neje van, azon kivált a fennebbiek után nincs mit csodálkoznunk. Ő a nagy világ fia volt, s ha talán kissé kilépett is azon körből, s Flórával ismeretséget kötött, sőt mint tudjuk, neki szerelmet is vallott, és még epedt is utána, az csak mulékony szeszélyszülte változás és kedvtöltés volt nála, de mely még is némi nyomokat hagyott maga után.

Majd helyet foglaltak az asztalnál ők is, és a társaság közé vegyítve, elkezdének beszélgetni.

Azonban Bódi, némi kíváncsiság, vagy talán egy még nem egészen kialudt érzelem szikráitól ösztönözötve, jobboldali szomszédjához hajolt, s halkán elkezdve vele beszélgetni.

— Mit tudsz a pásztor szép leányáról Imre, kérde az előbbi közönyt mutatva.

— Barátom az még él, s most is szép, felelt a kérdezt, azonban Isten tudja mi okból, épen midőn megérkezél, magán kívül rogyott a földre.

Bódi halvány lett, s némi érzelmeket elpalástolandó, ajkát harapdálta.

Ez alatt az ebéd véget ért, s a társaság megoszlott, miközben a cigányok is elkezdék működésüket.

Folyt a tánc, s a kedv kiapadhatlan lett; egész vidék visszhangzá ez örömet. Itt-ott lövések, toasztok, dalok hangzottak, mig némely éltesebbek a tó körül kezdének sétálgatni.

Egy ilyen kis társaság az ismert forráshoz indult, s midőn már közel voltak, az ifju Havasit látták onnan távozni.

(Vége következik.)

HIRDETÉSEK.

ÁRJEGYZÉKE
SCHWARTZ MÓR
Sándor gőzmalomnak
MÁTÉ-SZALKÁN.
Főraktár Szatmáron
Markovics E. lakásán Nové házában a bazariacozon.
Máté-Szalkán szabadon készpénzért.
Árak ausztriai értékben.
Költségmentesen.

<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">100 font. frt. kr.</td> <td style="width: 50%;">400 font. frt. kr.</td> </tr> <tr> <td>A. Asztali dara nagyszemű 11 60</td> <td>4. Fehér kenyérliszt 1-ső 5 80</td> </tr> <tr> <td>B. apró 11 60</td> <td>rendű 5 80</td> </tr> <tr> <td>C. Dara közpszerű 9 80</td> <td>5. Fehér 2-od rendű 4 40</td> </tr> <tr> <td>D. Királyliszt 10 60</td> <td>6. Barna kenyérliszt 5 40</td> </tr> <tr> <td>1. Lángliszt 9 50</td> <td>KL. Kétszeres liszt 5 50</td> </tr> <tr> <td>2. Montliszt 8 50</td> <td>RL. Rozsliszt 1-ső rendű 4 40</td> </tr> <tr> <td>3. Zsemlyelisz 7 —</td> <td>2-ik 2 60</td> </tr> </table>	100 font. frt. kr.	400 font. frt. kr.	A. Asztali dara nagyszemű 11 60	4. Fehér kenyérliszt 1-ső 5 80	B. apró 11 60	rendű 5 80	C. Dara közpszerű 9 80	5. Fehér 2-od rendű 4 40	D. Királyliszt 10 60	6. Barna kenyérliszt 5 40	1. Lángliszt 9 50	KL. Kétszeres liszt 5 50	2. Montliszt 8 50	RL. Rozsliszt 1-ső rendű 4 40	3. Zsemlyelisz 7 —	2-ik 2 60	<p style="text-align: center;"><i>Máté-Szalkán 1865-ki márczius 15-kén.</i></p> <p>Minden zsákért 1 forint lefizetendő, mely betétel az elvitel napjától számítandó 5 hónapig, a hiba nélkül bérmentesen vissza szállítottakért megtérítetik.</p>
100 font. frt. kr.	400 font. frt. kr.																
A. Asztali dara nagyszemű 11 60	4. Fehér kenyérliszt 1-ső 5 80																
B. apró 11 60	rendű 5 80																
C. Dara közpszerű 9 80	5. Fehér 2-od rendű 4 40																
D. Királyliszt 10 60	6. Barna kenyérliszt 5 40																
1. Lángliszt 9 50	KL. Kétszeres liszt 5 50																
2. Montliszt 8 50	RL. Rozsliszt 1-ső rendű 4 40																
3. Zsemlyelisz 7 —	2-ik 2 60																

Hirdetmény.

Alantirt tisztelettel van szerencsém értesíteni a nagyérdemű közönséget, miszerint nálam, folyó évi ápril hó 24-dik napjától kezdve, kisebb nagyobb mértékben legjobb minőségű ó és ujborok legjutányosabb áron kaphatók Nemes-utczán Antal Dániel ur házában 351 sz. alatt nevezetesen:

1 kis czilinder óbor	— 20 kr.
1 kis czilinder bakator	— 50 kr.
1 lokai butcha aszabor	— 50 kr.
1 nagyobb czilinder savanyuvízhez való bor	— 24 kr.
1 köböl ujbor	— 2 ft. —
1 köböl óbor	— 5 ft. 50 kr
1 köböl borecet	— 1 ft. 20 kr

Roth Mózes.

Arverési hirdetmény.

A nagybányai járás II. kerület szolgabirája által közhírré tétetik, miszerint báró Apor Lázár eddig 307 ft. 4 krt tevő, ezután felmerülő követelésének kijelentése czéljából Katona József apai lakostól Mezőaranyos községbe mult 1864. évi oct. 31-én lefoglalt 21 1/4 köböl szemű levőnek, s együtt 85 futó érnek becsült csőstengerinek elárverezésére a helyszínére Mezőaranyos községbe határidőül folyó évi május hó 29-ik napjának reggeli 10 órája kitűztetik, hol és mikor a kérdéses tengeri a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett becsáron alól is átadtatik. Kelt Sz.-Váralján ápril 28. 1865.

Bartók Antal,
szolgabíró.

Hirdetmény.

Alantirt tisztelettel tudatja a nagyérdemű közönséggel, miszerint a helybeli polgári lövelde kertjét mai napon átvéven, főkötelességének ösmerendi bérleti ideje alatt a közönség kívánalmainak mindenben eleget tenni, s igyekezend izletes ételek, tszta italok pontos és jutányos kiszolgáltatásával, a közönségnek iránta tanusítandó pártfogását meghálálni, s azt folytonosan kiérdemelni.

Tudatja tovább alólirt, hogy az ujonnan czélszerűen berendezett fürdő helyiségben, gőzfürdő hetenkint Vasárnap, Kedden és Csütörtökön, kád és zuhany fürdő pedig minden időben kapható.

Midőn tehát alólirt a nagyérdemű közönségnek ezt táztelettel tudomására juttatja, bátorodik ugyanakkor a szives pártfogást és látogatást kikérni, hogy alkalma lehessen a t. közönség irányábani szolgálati készségét behizonyítani.

Szatmártt, 1865. ápril 24.

Esztegár János,
bérlo.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Beer Simon felperes részére, ennek 156 fnyi és 50 knyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Báthory Antal alperes ellen, ennek a S. Ujjak községi 107 sz. tjkönyben az ő nevére bejegyzett birtokaira, melyek belelekből és mintegy 15 Cat. holdnyi szántó és kassálló földből állanak, s összesen 1500 fra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi május hó 19-ik, és szükség esetén 1865. évi június hó 19-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Bartók Antal szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke 1865. évi ápril hó 6-ik napján Szatmártt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond,
h. tkönyvi kiadó.

azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke 1865. évi mártius hó 30-ik napján Szatmártt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
t. h. kiadó.

Hirdetmény.

Az avasi vasgyárnak jelenleg főraktára a csizmadiaszin allatt van.

Mázsája 4. sz.-tól fogva 11 számig 8 ft. 20 kr. 11 számon felül minden szám vas mázsája 10 krajczárral drágább.

Ajánlja a haszonbérloők nevében

Freund.

s a törvényes járulékok erejéig Varga János és neje Körösi Mária alperesek ellen, ezeknek a Börvely községi 29. sz. tjkönyben A. I. alatt mindkettőjük nevére bejegyzett birtokaira, melyek a 18 sz. házastelekből, és mintegy 10 Catastrális hold szántó, kassálló és erdőföldből állanak, s összesen 1599 fra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi június hó 7-dik, és szükség esetén 1865. évi július hó 10-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Balogh Kálmán szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke 1865. évi mártius hó 30. napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombori Zsigmond,
h. tk. kiadó.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Kaufman Márton és Leuchtman Mózes felperesek részére, ezeknek 956 fnyi és 25 1/4 knyi követelések, s a törvényes járulékok erejéig Gerzon Perencz alperes ellen, a Hodász községi 252 sz. tjkönyben A. I. alatt időközben Péterli Ferdinánd és Farkas nevére bejegyzett birtokra, mely mintegy 29 hold ültő földelből áll, s összesen 815 ft. 10 fra becsültetett, elrendeltetvén: árverési atáridőül az 1865. évi május hó 30-ik, és szükség esetén 1865. évi július hó 5-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Tatay István szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy

Hirdetmény.

Ugocsa megye Tur-Terebes községe határában, az ország ut mellett elterülő 600 hold tagbirtok, a községben létező lakházzal, gazdasági épületekkel, kívánat-hoz képesti időre haszonbérbe kiadandó lévén, az ez érdekből értekezés elfogadtak Nagy-Szőlösön alól irrottál.

Nagy-Szőlös 1865. ápril 29. 2-5

B. Perényi Bertalan.

Nyomatató gép eladása.

Egy Kachhelman Károly féle egészen új nyomató-gép, mely több gazdasági egyletek által tett kísérletek nyomán igen czélszerűnek ösmertetett el, Király-Darócson Szilágyi Lajos ur tanyáján üllendő áron eladóvá tétetett, miután a tulajdonosnak jelen év mostolá ága minden öszvetését a kiszántás kényyszerűségének tévén azt maga részéről ez évbe, csak csekély mérvbe használhatná.

1199/1865 sz.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés B. Luzsinszky Lajos felperes részére, ennek 95 ft. és 43 knyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Márta János alperes ellen, ennek az Endréd községi 186 sz. tjkönyv-

ben 251 h. r. sz. alatt Márta János és neje Kira Flóra nevére bejegyzett birtokaira, melyek 687 négszög öl kiterjedésű beltelekből, s az onlétező valyogból épült szalma fedelű házból állanak, s összesen 140 fra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi május hó 29-dik és szükség esetén 1865. évi június hó 26-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Nagy Elek fözolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával a becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke 1865. évi ápril hó 6. napján Szatmártt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tkönyvi h. kiadó.

Hirdetmény.

Köztudomásra hozatik, hogy néhai erdőszádi lakos Kocz Ursz hagyatékához tartozó 79 szám alatti 2/3 házas telek folyó évi május hó 22-én, nem sikerülés esetében június hó 22-ig mindég délelőtti 10 órakor, az eljáró bíróságnál megtekinthető feltételek mellett Erdőszáda mezővárosában elárvereztetni fog.

Erdőszáda 1865. ápril 24.

A krasznaközi járás 3. ker. szolgabirája.

Arverési hirdetmény.

A rozsályi kis. királyi haszonvételek nyilvános árverés utján f. év május hó 14-én reggeli 9 órakor a legtöbbet ígérőnek ki fognak adatni.

Szatmártt, ápril 14. 1865.

Seymann Norbert,
ügyvéd, mint a birtokosság többségének megbízottja.

Arverési Hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Veres Sándor felperes részére, ennek 220 fnyi követelése

Nyomatott Kovács Mártonnál Szatmáron 1865.